

VERSLAG EXCURSIE DUITSLAND

Maarten van der Valk.

1e dag.

„Nog even inpakken en we zijn weg'', zei pap. En inderdaad, even later zaten we in de auto, op weg naar Duitsland. Een wonder dat we bij de Brienoord niet vastzaten in de dagelijkse file (maar we vertrokken ietsje later dan de spits). In Maastricht gingen we even boodschappen doen en iets lekkers eten. Uiteindelijk reden we over de grens. Na een tijdje kwamen we bij Gerolstein aan, mijn vader kon de verleiding niet weerstaan, en even later waren we druk bezig met fossielen zoeken. Er stonden bordjes met de tekst: „BETRETEN VERBOTEN''. Dit laptten wij aan onze bergschoenen. Na deze dag hadden we er weer een paar van die stomme dingen erbij. Toen we in Mayen aankwamen, gingen we er ook even uit. Ik wilde met alle geweld naar de burcht die daar (hoop ik) nog stond. Toen we deze stad verlieten begon het te regenen. Pap wilde blijkbaar snel daar zijn, want hij zette er flink gas achter. We raceten met ongeveer 100 km. per uur over de Duitse binnenwegen. We raakten op een haar een paaltje. Ik zat er een beetje angstig bij. Eindelijk kwamen we aan in Maria Laach aan. Ik kon m'n ogen niet geloven, zo groot had ik nog nooit een meer gezien. Het was namelijk een uitelkaargeklapte vulkaan, en de ruimte die hierbij vrijgemaakt was, was volgelopen met water.

2e dag.

We moesten vroeg op, want het was de bedoeling dat we opbraken en naar de volgende camping gingen, maar we gingen eerst wat groeves af. Onze excursieleidster heette Gabi Roth. We gingen eerst naar een vulkaan die eigenlijk uit drie vulkanen bestond (twee zijkratertjes). De krater was helemaal uitgegraven zodat het nogal diep was. De tweede groeve was bij het Rijndal. Een heeee grote groeve was dat. Daar bleven de heren een tijdje staan discussieren over het feit of het nou wel of geen puinsteen was (of weet ik veel, en in Duits, zodat ik er helemaal geen hout van snapte). Daarna zijn we naar museum 'MONREPOS' gegaan. Allemaal dingen van vulkanen en het leven daarop. De tweede camping (was ook de laatste) was erg gek. Er stonden levensgrote zoutmuren. Grote takkebossen waar zout water over heen liep. Dat stonk ongelofelijk. Maar je moest wel betalen om die vieze rotlucht in te ademen. Want ze denken dat dat goed voor je is. Maar wij hoefden er niet voor te betalen omdat we met een groep waren.

3e dag.

Vandaag kregen we een nieuwe excursie leider, Martin Guers. Hij stond uit te leggen wat we gingen doen en ik stond daar maar te koukleumen. Eindelijk gingen we weg. In de boomgaard gingen we voor druifje spelen (fossielen en dergelijke zoeken). Daarna

gingen we naar een groeve waar het verschrikkelijk waaide. Daar bleven we een lange tijd. Toen we op de camping aankwamen, was het inmiddels al donker. Ook deze nacht was erg koud. De volgende ochtend regende het niet, een wonder ???

4e dag.

Deze dag hadden we de zelfde excursie leider. We gingen weer naar een wijngaard. Toen we deze hadden afgewerkt gingen we naar de laatste groeve van de excursie. Deze was afgesloten met hekken, maar de excursieleider had de sleutel, dus we konden er in. Het was de laatste, maar tofste groeve. Er waren allemaal gangen en je kon er in ook! Mijn moeder had het nooit goed gevonden dat ik er in was gegaan, maar ze was thuis. Ik sleurde iedereen door de gangen, een voor een. Ook aan deze groeve kwam een eind, we moesten afscheid nemen, en toen lag de weg naar huis open.

EINDE.